

(Martin Gergelčík) Malé dieťa chcelo preniesť ťažkú vázu s kvetmi. Usilovalo sa, namáhalo, fučalo, ale nevládalo ju posunúť ani o milimeter. „Vložil si do toho všetku silu?“ opýtal sa otec. „Áno,“ odpovedal chlapec. „Nie,“ dodal otec, „lebo si ma nepožiadal o pomoc.“ (Bruno Ferrero)

Ak berieš tento čas Veľkého pôstu vážne, usiluješ sa a namáhaš, pociťuješ únavu. Potrebuješ pomoc a povzbudenie. Je to čas nášho sebaukrižovania, naša skúsenosť s plnením Kristovho prikázania „Kto chce ísť za mnou, nech zaprie sám seba, vezme svoj kríž a nasleduje ma“. Nemôžeme však zobrať svoj kríž a nasledovať Krista, ak neprijmeme jeho kríž. Kríž, ktorý nás spasí. Kríž, ktorý dáva zmysel, ale aj silu radšej ho nasledovať, ako žiť život v hriechu a sebauspokojovaní. Chce, aby sme prestali ovládať svoj život a dovolili mu ho riadiť. Žiada, aby sme sa mu podriadili a zbavili sa svojho ega, pre ktoré si namýšľame, že vieme lepšie než Boh, ako prežiť svoj život. Pozerajúc na kríž ako víťazstvo našej spásy, občerstvení a povzbudení po namáhavej ceste, vzdajúc sa vlastných záujmov, dobrovoľne nesme svoj kríž kráčajúc s Kristom k víťaznému cieľu.

(Zamyslenie pre východný obrad z [Časopisu Slovo](#).)